

AKGÜN AKOVA
SABAHIN SÖZCÜKLERİ

DESTEK MEDYA GRUBU

© KARAKARGA YAYINLARI 418

*Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü,
telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.*

SABAHIN SÖZCÜKLERİ Akgün Akova

İmtiyaz Sahibi: Destek Yapım Prodüksiyon Dış Tic. A.Ş
Genel Yayın Yönetmeni: Mustafa Kutlukhan Perker
Üretim Koordinatörü: Semran Karaçayır
Yayına Hazırlayan: Gülden Akıncı
Kapak Tasarım: Akgün Akova, Gülden Akıncı
Fotoğraflar: Akgün Akova akgun_akova
Sosyal Medya-Grafik: Mesud Topal-Nursefa Üzümler-Samet Ersöz

Reklam ve Tanıtım: Işıl Ilgıt Şimşek-Selen Çavuşoğlu

1. Baskı: Haziran 2023

ISBN: 978-625-8360-37-0

KaraKarga Yayınları, Destek Yayınları'nın alt kuruluşudur.

Yayıncı Sertifika No. 43196
Adres: Abdi İpekçi Cad. No. 31/5
Nişantaşı/İstanbul
Tel. (0 212) 252 22 42
Faks: (0 212) 252 22 43

 karakarga.com
 info@karakarga.com
 karakargayayinlari
 karakargayayinlari
 karakargayayin

Baskı: Yıkılmazlar Basım Yay. Prom. ve Kâğıt San. Tic. Ltd. Şti.
15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No. 62/B Bağcılar-İstanbul
Sertifika No. 45464 **Tel.** (0) 212 630 64 73

Günaydınız eksiziz...

Çekya, Prag

Şemsiye kaybetme rekorunun bende olduğuna ilişkin bazı söylentiler var! Söylenti değil gerçek olma olasılığı da epey yüksek hani! Metrobüslerde, lokantalarda, alışveriş ettiğim mağazalarda, fotoğraf çektiğim yerlerde unuttuğum şemsiye sayısını anımsamıyorum. Tuhaf olan, bu şemsiyelerin çoğunun bana bir şekilde geri dönmüş olması. Ama bir keresinde Kadıköy-Eminönü vapuruna şemsiyemle binmiş, şemsiyesiz inmiştim. Sonrasında yağmur başlayınca, yolumun üzerindeki bir mağazadan yeni bir

şemsiye almış ve onu da bir kere bile açamadan, şemsiyecinin önünden bindiğim takside bırakmıştım!

Bu şemsiye unutkanlığımın nedenini düşünmedim değil. Sanırım ıslanmaktan pek hoşlanmıyorum ve şemsiye de bana yağmuru anımsattığı için onu bir yerlerde bıraktığımda sanki yağmurdan kurtulacaktım gibi bir mesaj veriyor bana bilince altım. Neyse... Bu benim sorunum... Bununla kafanızı meşgul etmek istemem.

Madem şemsiyeden söz açarak başladım, Kemal Özer'in dize-leriyle devam edeyim:

“İncecik bir ilkyaz yağmuru
altında yürüyen şemsiyeliler
o kadar güveniyoruz ki birbirimize
dinip dinmediğini anlamak için yağmurun
bakacağımız yerde bir cama, bir su birikintisine
bakıyoruz birbirimizin şemsiyesine.”

Derken Prag'da, Karlovi Köprüsü'nün kulelerinin birinden, aşağıda şemsiyeleriyle yürüyen insanlara bakarken, tutunayım Sabahattin Kudret Aksal'ın umudu besleyen iki dizesine... Size günaydın demek için:

“O sokaktan geçerken şemsiye açıyor,
ıslanmamak için fesleğenlerin kokusundan.”

Günaydın, fesleğen kokusuna karışan yağmur damlalarıyla...

Trabzon, Maçka

Maçka'da, Pilav Dağı'nda, Galyan Vadisi'ne bakan tepelerden birinde, çamurlu bir çukurun içinde çektim bu fotoğrafı. Diz çökerek, gri bir göğün altında. Yüksek ağaçların arasında.

Karşımda, 1 milyon 200 bin örümceğin ipliğiyle dört yılda dokunan altın renkli ünlü ipek elbise yoktu. Sümerlerin bir örümcek olarak tasvir edilen dokuma tanrıçası Uttu, tavan köşelerindeki örümcek ağlarını süpürgeyle bozan ev kadınları, Afrika'da, Gana söylencelerindeki kurnaz ve düzenbaz örümcek kahraman Anansi de...

Karşımda mitolojiden çıkıp gelen Lidyalı kumaş boyacısı Kollophon'un güzel kızı Arakhne yoktu; o ki nakış ve dokuma sanatının perisi gibiydi. Öldüğünde, tanrıça Athena onu durmaksızın ağ ören bir örümceğe dönüştürmüştü.

Laboratuvarlarda bu olağanüstü esnek ve dayanıklı ipliği üretmek için yıllardır emek harcayan bilim insanları yoktu karşımda. Bu ipliği 5 kilometreye kadar uzatabilen ve onu yaratıp mükemmelleştirmek için atalarının 400 milyon yıl emek verdiği ağın sahibi de...

Karşımda, üzerinde yağmur damlaları birikmiş bir örümcek ağı vardı yalnızca ve yere dökülmüş sonbahar yaprakları... Ağa da üzerinde asılı duran su damlalarına da sonbahara da hayranlıkla baktım uzun süre. Bu sessizlik içinde daha kalabilirdim ormanda ama sisin içinden geçip sabahın ağdığı yere geri döndüm. Sizi günaydınız bırakmamak için.

Gaziantep

“Ne görüyorsunuz fotoğrafta?” desem, dalga geçiyorum sanacaksınız. Diyeceksiniz ki “Kurutulmak için ipe dizilmiş kırmızı biberler.” Ben ise bir sinema salonu görüyorum orada. Biberler, kırmızı kadife kaplanmış koltuklar gibi dizilmiş yan yana... Birazdan bir çocuk gelip oturacak birine:

“İlkokulu bitirdikten sonra öğrenimimi sürdürmem için babam İstanbul'a göndermişti beni. Yaz tatillerinde, yarıyıl tatillerinde gidiyordum Antep'e. 1949 Ocak'ında yarıyıl tatili için Antep'teydim yine. Kentte son günümdü. Ertesi akşam trenle İstanbul'a dönecektim. O gece annemle babam sinemaya götürdüler beni. Nakıp Ali'nin sinemasına.

‘İki film birden’ izledik. Sinemadan çıkarken, Nakıp Ali (Ali Nakıpoğlu) beni gördü. ‘Nasıl, beğendin mi filmleri?’ diye sordu. ‘Beğendim ama, gelecek program çok güzel. Onu kaçıracağım,’ dedim. ‘Niye?’ dedi Nakıp Ali. ‘Önümüzdeki hafta oynatacağız.’ ‘Ben yarın akşam İstanbul’a gidiyorum.’ dedim. ‘Talihine küs,’ dedi Nakıp Ali.

Ertesi sabah dokuzda bizim kapı vuruldu. Açtım. Bir adam. ‘Nakıp Ali seni istiyor,’ dedi. Sinemaya gittim hemen. Nakıp Ali kapıdaydı. ‘Gel, otur,’ dedi. Salonda bir koltuğa oturttu beni. Görmek istediğim filmi on iki yaşındaki o çocuk için, benim için oynattı.”

İşte bu yüzden ben ne zaman Gaziantep’te ipe dizilmiş biberler görsem, Nakıp Ali gibi güzel insanlarla büyüüp sonra Türkçeyi taçlandıran o şairi, Ülkü Tamer’i anımsarım. On iki yaşındaki Ülkü gelir oturur o biberden koltukların birine ve hayatın acısını unutup gider film izlerken. Ben de bu fotoğrafa baktığımda onu ve Nakıp Ali’yi düşünür, dünyadan böyle insanların geçtiğine sevinir, Ülkü Tamer’in dizelerini anımsarım size güneydin demek için:

Açılmamış bir kitaptan geliyorum / Yalın bir şiirin güzelliğinden / Güzellikten geliyorum, güzelliklerden / Yürekteki kuş tüyünden, balkondan / Camın buğusundan / Çarşafın ütüsünden / Tabagım beyazlığından / Bir ihtiyarın gülümseyişinden geliyorum / Bir annenin dalgınlığından / ... / Uzak bir yıldızdan geliyorum / Geceleri geliyorum, sabahları / Gündüzün ortasında, ikindinin içinde

Finlandiya, Helsinki

Helsinki'de bir gün, yaşam durdurulamayan bir duygu nehri gibi akıp giderken, bir kadın, viyolonselini çıkardı kutusundan ve almaya başladı. Sokakta kimsenin görmediği bir boşluk vardı sanki de orayı dolduruyordu müzik.

Biraz sonra viyolonselcinin yanında bir bebek arabası durdu. Kcckt kız, o kocaman çalgıdan o büyüleyici sesleri çıkaran kadına şaşkınlıkla ve hayranlıkla baktı. Sanki kalbinde kendisinin de bilmediği bir boşluk vardı da orayı doldurmaya başlamıştı ezgi. Annesi, kızının bu sokak konserini sonuna kadar dinlemesi ve mutluluğunun olabildiğince uzun sürmesi için yanı başında bekledi. Acelem var demedi, yorulдум demedi, sıkıldım demedi. Bekledi. Kızının kalbindeki o boşluk müzikle dolana kadar bekledi.

Ben bir yolcuydum. Helsinki'de zaman yoksuluydum. Ama bu eşsiz dakikalara ömrüm boyunca bir daha tanık olamayacağımı fark ettiğim için yerimden kımıldamadım. Müziğin güzelliğine, kk kızın içine szlen ezgilere, annenin sevgi dolu sabrına sonuna kadar ortak oldum. Bir ara bu fotoğrafı çektim. Sanki benimle birlikte ülkeden ülkeye, kentten kente gitmiş olan fotoğraf makinemin içinde her nasılsa bir boşluk kalmış da o dolmuş gibi geldi bana.

şimdi Helsinki'den çok uzakta, İstanbul'da, düşündüm de birinden bir günaydın almak da böyle bir şey değil mi? Bir boşluk vardır da sabahınızda, o boşluk doluyordur size söylenen içten bir gnaydınla.

Antalya, Side

İlk gittiğimde Side küçük bir köydü. Kalmak için zar zor bir pansiyon bulabilmişim. Zamanla arkeolojik buluntular ve deniz turizminin yükselişiyle Side'nin yüzü hızla değişti. Kıyılar değere bindi, konaklama tesisleri ve lokantalar açıldı. Büyük bir ekonomik rant doğdu ve antik kenti ciddi biçimde tehdit etmeye başladı.

Burada kazı yapan Anadolu Üniversitesi arkeoloji ekibinin başkanı Prof. Dr. Hüseyin Sabri Alanyalı, yaptığımız konuşmalardan birinde bir kumbaradan söz açmıştı. Pişmiş topraktan yapılmış, bir yapının tabanının altına gömülmüş büyük boy bir kumbaradan... İçinden, yalnızca Roma kentinde basılmış olan